

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/112/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615201454
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615201454.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patricie Skotnickej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: L. X. U., H..U., N.: XX XXX XXX, V. XX, Ž., proti žalovanej: B. U., G. XX, T., o zaplatenie 1.955,12 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 09.03.2021, č.k. 5C/292/2015-55, v spojení s uznesením zo dňa 02.07.2021, č.k. 5C/292/2015-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s uznesením zo dňa 02.07.2021, č. k. 5C/292/2015-68, v napadnutej časti zamietajúceho výroku m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 1.955,12 eura a z úroku v sume 92,57 eura od 15.01.2015 do zaplatenia.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej plný nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 09.03.2021, č.k. 5C/292/2015-55, v spojení s uznesením zo dňa 02.07.2021, č.k. 5C/292/2015-68, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.955,12 eura, nezaplatené úroky v sume 92,57 eura spolu s 12,90 % ročným zmluvným úrokom zo sumy 1.955,12 eura od 15.01.2015 do zaplatenia, najneskôr do 22.04.2024 a úrok vo výške 5 % ročne z istiny 1.955,12 eura a z nezaplatených úrokov v sume 92,58 eura odo dňa 15.01.2015 do zaplatenia, najneskôr však do 22.04.2024, ďalej nezaplatené poplatky v sume 61,46 eura a nezaplatený úrok z omeškania v sume 0,98 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne v samostatnom uznesení po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 18.02.2015 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy a) 1.955,12 eura spolu s úrokom vo výške 12,90 % ročne z nezaplatenej istiny od 15.01.2015 do zaplatenia, b) nezaplatených úrokov v sume 92,58 eura, c) nezaplatených úrokov z omeškania v sume 0,98 eura, d) nezaplatených poplatkov v sume 61,46 eura, ako aj zaplatenia e) úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny a nezaplatených úrokov od 15.01.2015 do zaplatenia. Dôvodil, že so žalovanou uzatvoril dňa 07.05.2014 úverovú zmluvu č. 123047, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky v sume 2.000 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať spolu s úrokmi v pravidelných mesačných anuitných splátkach a zároveň celý úver splatiť najneskôr do 22.04.2024. Keďže žalovaná po vyčerpaní poskytnutého úveru porušila zmluvné povinnosti, vyzval ju žalobca listom zo dňa 23.12.2014 na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 14.01.2015. Žalovaná však pohľadávku žalobcu k uvedenému dátumu nezaplatila, pričom táto ku dňu podania žaloby predstavovala sumu spolu 2.110,13 eura; pohľadávka žalobcu pozostávala z nezaplatenej istiny úveru v sume 1.955,12 eura, úrokov do predčasného zosplatenia v sume 92,57 eura, úroku z omeškania v

sume 0,98 eura, poplatkov za upomienky a výzvu na predčasné splatenie úveru v sume 61,46 eura. Žalobca žiadal i o priznanie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.955,12 eura a nezaplatených úrokov v sume 92,57 eura od 15.01.2015 do zaplattenia.

3. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie a ustálil, že strany sporu uzatvorili dňa 07.05.2014 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej bezúčelový úver v sume 2.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach v sume á 29,80 eura, s termínom splatnosti prvej anuitnej splátky dňa 20.05.2014 a splatnosťou úveru dňom 22.04.2024. Počet anuitných splátok bol 120 a periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca. Strany sa dohodli na fixnom úroku vo výške 12,90 % p. a., RPMN v hodnote 15,41 % a priemernej RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy v hodnote 18,87 %; celková čiastka, ktorú žalovaná mala zaplatiť, predstavovala sumu 3.676 eura. Podľa prehľadu splácania úveru do predčasného zosplatenia žalovaná ku dňu 22.09.2014 nezaplatila 1/ istinu 1.955,12 eura, 2/ úroky v sume 92,67 eura, ktoré bola povinná platiť v rámci anuitných splátok pri dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 12,90 % ročne, a 3/ vyčíslený úrok z omeškania v sume 0,98 eura. Žalobca vyzval žalovanú výzvou zo dňa 23.12.2014 na predčasné splatenie úveru, ktoré nastalo dňom 14.01.2015. Po predčasnom zosplatení úveru a podaní žaloby žalovaná nevykonala žiadnu úhradu.

4. Súd prvej inštancie aplikáciou ustanovení § 497, § 499, § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 3 ods. 1, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods.1, § 54 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) dospel k záveru, že žalobe možno vyhovieť v časti uplatnenej istiny 1.955,12 eura a čiastočne i v časti jej príslušenstva. Vychádzal pritom z toho, že žalobca poskytol žalovanej úver v dohodnutej sume na základe úverovej zmluvy, ktorú vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko ju uzatvoril žalobca ako banka - právnická osoba, ponúkajúca okrem iného i službu poskytovania úverov, so žalovanou ako fyzickou osobou, t.j. spotrebiteľom. Žalobca pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 14.01.2015, pričom k uvedenému dátumu evidoval voči žalovanej pohľadávku v sume 1.955,12 eura. Uvedený nárok žalobcu vyhodnotil konajúci súd za oprávnený, a to spolu s vyčísleným zmluvným úrokom do zosplatenia úveru v sume 92,57 eura a vyčísleným úrokom z omeškania v sume 0,98 eura; za dôvodný vyhodnotil i nárok žalobcu na zaplattenie poplatkov v sume 61,46 eura, ktorý vyplýval z úverovej zmluvy, resp. zo Všeobecných obchodných podmienok.

5. Pokiaľ išlo o zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne z nezaplatennej istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, t.j. od 15.01.2015 do zaplattenia, konajúci súd uviedol, že bol viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý ustálil, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a ani zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplyva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Uvedené právne predpisy napokon ani nemodifikujú trvanie záväzku platiť úrok, ani jeho výšku, v prípade omeškania dlžníka s platením úveru, a to tak v prospech dlžníka, ako ani v prospech veriteľa. S poukazom na ustanovenia § 497 a § 502 Obchodného zákonníka, ako aj na § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., potom v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi patrí úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia úverovej zmluvy tak, aby dlžník presne vedel, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Dojednanie, ktorým by sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplattenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, by spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a porušovalo by ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aplikovaním vyššie uvedeného, t. j. že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobcovi v pozícii veriteľa treba priznať zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne z dlžnej istiny do 22.04.2024, ako dátumu konečnej splatnosti úveru v zmysle úverovej zmluvy; vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

6. Konajúci súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 15.01.2015 do zaplattenia, najneskôr však do 22.04.2024, dôvodiac, že išlo

o dohodnutý úrok z omeškania z nesplatenej anuitnej splátky v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka; vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania súd prvej inštancie žalobu zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech (vychádzajúc z uplatnenej istiny), priznal voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania.

8. Proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu týkajúcu sa úroku z omeškania po uplynutí doby splatnosti úveru zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Mal za to, že v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako i bodu 4.1 a 4.3 úverovej zmluvy mu vznikol nárok na úrok z omeškania nielen do konečnej splatnosti úveru (t.j. do 22.04.2024), ale až do doby úplného zaplatenia vyčíslenej istiny a vyčísleného úroku. Úrok z omeškania slúži totiž ako sankcia za porušenie povinnosti vyplývajúcej z úverovej zmluvy, a preto v situácii, keď žalovaná nezaplatila svoj dlh ani po splatnosti úveru, nevidel dôvod, prečo by i za obdobie po uplynutí tejto doby nemala byť sankcionovaná úrokom z omeškania, a to až do reálneho zaplatenia dlžnej sumy. Obmedzenie nároku na úroky z omeškania iba do doby konečnej splatnosti úveru nevyplýva z ustanovení zákona upravujúcich nárok veriteľa na úrok z omeškania, pričom tento mu nebol zrejmý ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku; v ňom sa konajúci súd vyjadroval len k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ohľadne zmluvného úroku, ktorý však nebolo možné aplikovať i vo vzťahu k úroku z omeškania. Žalobca preto považoval rozhodnutie konajúceho súdu v tejto zamietajúcej časti, i s poukazom na vybrané rozhodnutia odvolacích súdov, za nepreskúmateľné. Žalobca dal konajúcemu súdu zároveň do pozornosti zrejmú chybu v písaní, keď mu priznal ročný zmluvný úrok vo výške 12,90 % zo sumy 1.955,12 eura a zo sumy 92,57 eura od 15.01.2015 do zaplatenia, najneskôr do 22.04.2024, ktorý si z vyčíslenej sumy zmluvných úrokov v žalobe neuplatnil.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s uznesením zo dňa 02.07.2021, č.k. 5C/292/2015-67, v napadnutej časti zamietajúceho výroku, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.10.2022 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

11. Predmetom odvolacieho prieskumu sa s ohľadom na rozsah podaného odvolania stala len tá časť výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým konajúci súd zamietol žalobcom požadovaný úrok z omeškania z nezaplatenej istiny 1.955,12 eura a zmluvných úrokov v sume 92,57 eura (súd prvej inštancie uviedol nesprávne 92,58 eura - pozn. odvolacieho súdu) až do zaplatenia, keď tento nárok ohraničil obdobím do 22.04.2024. I keď súd prvej inštancie uviedol dôvody, pre ktoré vyhodnotil tento nárok za dôvodný v priznanej časti (t.j. do 22.04.2024) a tým, za nedôvodný za obdobie po tomto dátume, len strohým poukazom na ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorá okolnosť by mohla spôsobiť nepreskúmateľnosť odôvodnenia jeho rozhodnutia v tejto časti, odvolací súd bol toho názoru, že môže uskutočniť nápravu tejto vady v odvolacom konaní, nakoľko išlo len o právne posúdenie trvania omeškania vo väzbe na nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Odvolací súd pritom udáva, že tak ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako i korešpondujúce ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) oprávňuje veriteľa žiadať od dlžníka, ktorý je v omeškaní s plnením peňažného záväzku, úrok z omeškania, a to zo sumy jeho splatného záväzku. Úroky z omeškania predstavujú paušalizovanú náhradu škody, ktorá veriteľovi vzniká tým, že po dobu omeškania nemohol zhodnotiť istinu dlhu, pričom majú vo vzťahu k dlhu akcesorický charakter; v dôsledku omeškania dlžníka preto nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah. Právo veriteľa na zaplatenie úrokov z omeškania nastáva v momente, kedy nastala splatnosť peňažného dlhu, pričom toto právo trvá až do zániku dlhu splnením, príp. iným zo spôsobov zániku záväzku.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, keď žalobca pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 14.01.2015 (ktorá okolnosť nebola v konaní sporná), pričom žalovaná sa dostala počnúc nasledujúcim dňom, t.j. od 15.01.2015 do omeškania so splnením svojho splatného záväzku, pozostávajúceho z vyčíslenej sumy istiny a vyčísleného zmluvného úroku, žalobcovi ako veriteľovi prináležal i ním v žalobe požadovaný úrok

z omeškania z nezaplatenej sumy až do jej úplného zaplataenia žalovanou, a teda neviazaný na termín splatnosti úveru uvedený v úverovej zmluve. V dôsledku tohto záveru preto odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil napadnutú časť zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v ním požadovanej výške 5 % ročne z istiny v sume 1.955,12 eura a úroku v sume 92,57 eura od 15.01.2015 do zaplataenia. K uvedenému pritom dodáva, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania tak zo sumy vyčíslenej istiny, ako i vyčísleného úroku, ktorú však uviedol v nesprávnej sume 92,58 eura, keď správne mala táto znieť na sumu 92,57 eura. Vzhľadom na to, že odvolací súd pristúpil k zmene napadnutej časti zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie (v spojení s uznesením zo dňa 02.07.2021, č.k. 5C/292/2015-68), nepovažoval za potrebné vyhotovovať ohľadom nesprávnej výšky úroku (92,58 eura namiesto 92,57 eura) opravné uznesenie, keď práve formuláciou zmeneného výroku opravil súčasne i túto zrejmu nesprávnosť výroku rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením.

13. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov celého konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal z dôvodu zmeny napadnutej časti zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie, vo veci samej plný úspech, priznal proti žalovanej, ktorá úspech nemala, plný nárok na náhradu trov konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).